

ਮੁੱਖ ਥੰਦ

ਕੈਂਸਰ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਰੋਗ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਪੇਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਬੁਢਾਪੇ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਰੋਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੇ ਇਲਾਜ ਵਾਸਤੇ ਕਾਫੀ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਕੈਂਸਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹਨ :

1. ਅਨਪੜ੍ਹਤਾ ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ।
2. ਅਜੋਕਾ ਜਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਡੀਜ਼ਲ, ਪੈਟ੍ਰੋਲ ਤੇ ਕੋਲੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਫੁਰਸਤ ਭਰੀ ਜਿੰਦਗੀ।
3. ਭਾਰੀ ਧਾਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਰੋਮੀਅਮ, (Chromium), ਨਿੱਕਲ (Nickel), ਤਾਂਬੇ (Copper) ਆਦਿ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦੇ ਉਦਯੋਗ ਹੋਣੇ।
4. ਰਸਾਇਣਿਕ ਖਾਦਾਂ, ਨਦੀਨ-ਨਾਸ਼ਕ ਤੇ ਕੀਟ-ਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ।
5. ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ।
6. ਨਿਊਕਲਰ ਕਿਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ।
7. ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਸੂਟਾ ਲਾਉਣਾ।
8. ਇਕ ਵਾਰ ਵਰਤ ਕੇ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਬਰਤਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ।
9. ਸਿੰਗਾਰ ਸਮਗਰੀ ਜਿਵੇਂ ਲਿਪਸਟਿਕਸ (Lipsticks), ਡਿਓਡਰੈਂਟ (Deodorants) ਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ।
10. ਅਲਟ੍ਰਾਵਾਇਲਟ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।
11. ਕੀਝਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ।

ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਬੜੀਆਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ।

ਇਸ ਕਿਤਾਬਚੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਲੇਖ ਡਾ. ਐਸ. ਜੀ. ਕਾਬਰਾ ਜੀ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 'ਸਿਹਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖੋਜ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਾਰ' ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਲੇਖਕ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਸੱਚੀਆਂ

ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਵੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਗਰਭਧਾਰਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਾਂਕਰੋਚ (Cockroach) ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕੀਝੇਮਾਰ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਭਰੂਣ ਵਾਸਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਬੀਬੀ ਨੇ ਇਸ ਲੇਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾ. ਕਾਬਰਾ ਨੂੰ ਛੋਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਬੱਚਾ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਿੜਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਕਾਂਕਰੋਚ (Cockroach) ਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀਝੇਮਾਰ ਦਵਾਈ ਦਾ ਛਿੜਕਾਅ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਲੇਖ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਦੁਖੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।

ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਸੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਤਰਿਆਂ ਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਹਿਤ ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ, ਸਕੂਲਾਂ ਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਭੇਟਾ ਰਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਿਸ ਰਿਤੂ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬਚੇ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਭਾਰੀ ਹਾਂ।

ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਰੋਗ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਰੋ ਬਜ਼ਟ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਇਕ ਮਾਡਲ ਫਾਰਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਸਲਾਂ ਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਰਸਾਇਣਿਕ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਉਪਜ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਫੀ ਕਿਸਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਨਾਲ ਕੈਂਸਰ ਵਰਗੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਾਧ-ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ੁੱਭ ਕਰਮ ਵਾਸਤੇ ਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।

ਵੱਲੋਂ : ਡਾ. ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਪ੍ਰਧਾਨ
ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀ (ਰਜਿ.), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

(ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ)
ਵਾਤਾਵਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਅਸਰ
-ਡਾ.ਐਸ.ਜੀ.ਕਾਬਰਾ

ਸਿਹਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਖੋਜ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ
 ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ. ਹਸਪਤਾਲ, ਜੈਪੁਰ।

ਵਾਤਾਵਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ

- * ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈ ਰਾਹੀਂ
- * ਕਿਰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ
- * ਤੰਬਾਕੂ ਰਾਹੀਂ

ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਅਸਰ (Health Impact)

- * ਕਾਰਸਿਨੋਜੈਨਿਕ (Carcinogenic)—ਉਹ ਤੱਤ ਜਿਹੜੇ ਕੈਂਸਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- * ਮਿਊਟਾਜੈਨਿਕ (Mutagenic)—ਸ਼ਕਲ, ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਸੈਲਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- * ਟਰੈਟੋਜੈਨਿਕ (Teratogenic)—ਭਰੂਣ ਦੀ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਰਚਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- * ਕੱਚੇ ਭਰੂਣ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ (Embryo-Toxic)—ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਿਮਾਹੀ ਦੌਰਾਨ ਭਰੂਣ 'ਤੇ ਅਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- * ਭਰੂਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ (Feto-Toxic)—ਹਾਰਮੋਨ ਦੇ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ।
- * ਹਾਰਮੋਨ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ (Hormone disruption)—ਹਾਰਮੋਨ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- * ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ (Neuro-Toxic)—ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- * ਥਾਈਰਾਡ ਗ੍ਰੰਥੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ (Thyro-Toxic)—ਥਾਈਰਾਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਉਸਾਰੂ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਯਾ ਵਿਗਤਿਆ ਹੋਣਾ। ਗਿੱਲੜ ਤੇ ਕਰੈਟੀਨਿਜ਼ਮ ਤੇ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

* ਜਿਗਰ ਲਈ ਘਾਤਕ (Hepato-Toxic)—ਜਿਗਰ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਅਸਰ (Health Impact)

- * ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ (Pesticides)— ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਸਿਨੋਜੈਨਿਕ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਸੈਨਿਕ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਭਾਰੀ ਧਾਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- * ਕੁਝ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਸਿਨੋਜੈਨਿਕ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- * ਨਕਲੀ ਹਾਰਮੋਨ ਦੀ ਗੜਬੜੀ।
- * ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿਰੋਧੀ।

ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਾ ਅਸਰ (Pesticide Exposure)

- * ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਨਾਲ—ਚਮੜੀ ਰਾਹੀਂ।
- * ਸਾਹ ਨਾਲ—ਹਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ।
- * ਖਾਣ ਨਾਲ—ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਾਹੀਂ।
- * ਖਾਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ।
- * ਸਜੀਵੀ ਜੀਵਿਕ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਕ।
- * ਭਾਰੀ ਧਾਰੂਆਂ ਨਾਲ ਢੂਕਿਤ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਸੈਨਿਕ, ਕਰੋਮਿਅਮ, ਕੈਡਮਿਅਮ, ਪਾਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਕਾ।

ਕਾਰਸਿਨੋਜੈਨਿਸ ਅਤੇ ਟਰੈਟੋਜੈਨਸ

(Carcinogens and Teratogens)

- * ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੰਬਾਕੂ ਸੰਬੰਧੀ ਕੈਂਸਰ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਨੁਕਸ। ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਛਿੜਕਦੇ ਹੋਏ ਕੈਂਸਰ ਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਨੁਕਸ।
- * ਤੰਬਾਕੂ ਸੰਬੰਧੀ ਕੈਂਸਰ: ਮੂੰਹ, ਗਲਾ, ਕੰਠ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਫੇਫੜੇ।
- * ਕਿਰਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕੈਂਸਰ: ਖੂਨ, ਲਿਮਫਾਈਡ ਟਿਸੂ, ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਲਹੂ ਦਾ ਕੈਂਸਰ।

* ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਸੰਬੰਧੀ ਕੈਂਸਰ : ਥਾਇਰਾਡ, ਡਾਤੀ, ਬੱਚੇਦਾਨੀ, ਲਿਮਫੋਮਾ-ਲਹੁ ਦਾ ਕੈਂਸਰ, ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਨਾਲੀ (Oesophagus)

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ

ਅੰਕੜੇ ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸਾਧਨ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੈਂਸਰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ (I.C.M.R.)

ਹਸਪਤਾਲ ਅਧਾਰਿਤ ਰਜਿਸਟਰੀ, ਜਨ-ਸੰਖਿਆ ਅਧਾਰਿਤ ਰਜਿਸਟਰੀ । ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨ-ਸੰਖਿਆ ਅਧਾਰਿਤ ਰਜਿਸਟਰੀ 'ਤੇ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ: ਬਠਿੰਡਾ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਮੁਕਤਸਰ, ਪਟਿਆਲਾ, ਰੂਪਨਗਰ ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ—2002

* ਸਾਧਨ	ਬਠਿੰਡਾ	ਪਟਿਆਲਾ	ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
* ਅਚਾਰਿਆ ਤੁਲਸੀ ਆਰ.			
ਸੀ.ਸੀ., ਬੀਕਾਨੇਰ	328	33	
* ਗੋ.ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ,	29	327	
ਪਟਿਆਲਾ			
* ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ.ਐਮ.ਆਰ.	22	147	237
(ਹਿਸਟੋ.) ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ			
* ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ.ਐਮ.ਆਰ.			
(ਸਾਈਟੋ) ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ	18	105	389
* ਐਮ.ਡੀ.ਓ.ਸੀ.ਟੀ., ਲੁਧਿਆਣਾ	17	21	
* ਐਚ.ਬੀ.ਸੀ.ਆਰ., ਮੁੰਬਈ	1	5	9
* ਪੀ.ਬੀ.ਸੀ.ਆਰ., ਦਿੱਲੀ	7		
* ਅਤੇ ਹੋਰ	2	3	11
* ਕੁੱਲ	424	641	646

ਮੌਹਨ ਦੇਈ ਓਸਵਾਲ ਕੈਂਸਰ ਇਲਾਜ ਤੇ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾ ।

ਪੀ.ਬੀ.ਸੀ.ਆਰ.—ਰੋਟਰੀ ਕੈਂਸਰ ਹਸਪਤਾਲ AIIMS ਦਿੱਲੀ ।

ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਕੈਂਸਰ ਦੀਆਂ 100,000 ਜਨ-ਸੰਖਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ	ਮਰਦ	ਔਰਤਾਂ
ਬਠਿੰਡਾ	28.4	43.2
ਰੂਪਨਗਰ	27.4	40.2

ਪਟਿਆਲਾ	33.5	33.6
ਫਰੀਦਕੋਟ	19.8	32.3
ਮੁਕਤਸਰ	17.2	32.1
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ	5.96	82.5

ਮੁੱਖ 10 ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੈਂਸਰ (ਦੋਵਾਂ ਲਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ)

- * ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਨਾਲੀ (Oesophagus)
- * ਪਿੱਤਾ (Gall Bladder)
- * ਲਹੁ ਦਾ ਕੈਂਸਰ (Lymphoma Leukaemia)
- * ਜਿਗਰ (Liver)
- * ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਤੀ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ।

ਮਾਝੁਰ ਵੀ. ਭਟਨਾਗਰ ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਆਰ. ਜੀ., ਅਚਾਰਿਆ ਵੀ., ਸਕਸੇਨਾ ਆਰ. ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜੈਪੁਰ, ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ।

ਸਥਿਰ ਜੈਵਿਕ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਕ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਚਰਬੀ ਵਿੱਚ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲ, ਨੋਨ ਬਾਇਉਡੀਗਰੇਡੇਬਲ (ਅਜਿਹਾ ਤੱਤ ਜਿਸਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਲਈ ਮਾਰੂ-ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੀਵਾਣਵਿਕ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ) ਤੇ ਮਾਸ ਗਿਲਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ । ਕੀਝੇਮਾਰ ਦਵਾਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਤੇ ਇਸਦੀ ਉਸਾਰੂ ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਡੀ.ਡੀ.ਡੀ. ਤੇ ਡੀ.ਡੀ.ਈ., ਡਾਈਲਡਰਿਨ, ਹੈਪਟੈਕਲਰ, ਐਚ.ਸੀ.ਐਮ. ਤੇ ਇਸਦੇ ਆਈਸੋਮਰ (ਐਲਫਾ, ਬੀਟਾ ਤੇ ਗਾਮਾ) ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਨਤੀਜੇ ਦਰਸਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਰਗੈਨੋਕਲੋਰੀਨ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ (ਉਰਗੈਨੋਕਲੋਰੀਨ ਕੀਝੇਮਾਰ ਦਵਾਈ ਉਹ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਕਾਰਬਨ, ਹਾਈਡ੍ਰੋਜਨ ਤੇ ਕਲੋਰੀਨ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ)। ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਟੁੱਟਦੇ ਹਨ ਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿੱਚ ਛਿੜਕਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ) ਉਮਰ, ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਭੇਦਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛਾਤੀ

ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਰੋਗਗ੍ਰਾਸਤਤਾ ਤੇ ਮੌਤ ਦਰ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਕੇ:

- * ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਸਟੋਡੀ ਬੋਰਡ।
- * ਜਿਹੜੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਤੇ ਭਾਰੀ ਧਾਰੂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਕੈਂਸਰ ਕਰਕੇ ਮੌਤਗ੍ਰਾਸਤਤਾ ਤੇ ਮੌਤ ਦਰ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਜਿਹੜੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੱਟ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਮੌਤਗ੍ਰਾਸਤਤਾ ਤੇ ਮੌਤ ਦਰ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਨਨ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਕੀਤੇਮਾਰ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ :-

- * ਟਰੈਟੋਜੈਨਿਕ ।
- * ਅਪੂਰਨ ਭਰੂਣ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੈਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ।
- * ਮਾਸ ਗਿਲਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ—ਫੀਮੇਲ ਹਾਰਮੋਨ ਨੂੰ ਘਟਾਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਫੀਮੇਲ ਹਾਰਮੋਨ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ।
- * ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿਰੋਧੀ ।
- * ਮੇਲ ਹਾਰਮੋਨ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ।

ਜਨਨ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਅਸਰ

- * ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਭਰੂਣ ਹਾਨੀ (ਲਗਾਤਾਰ ਗਰਭਪਾਤ, ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ, ਮੁਰਦਾ ਬੱਚੇ)
- * ਵੱਧ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰੂਣ ਹਾਨੀ
- * ਵੱਧ ਦਰ 'ਤੇ ਤੱਤੂ ਸੰਬੰਧੀ ਖਰਾਬੀ (Anencephaly) ਤੇ ਢੂਜੀ ਦਿਮਾਗੀ ਖਰਾਬੀਆਂ
- * ਨਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵੀਰਯ ਦੀ ਖਰਾਬੀ

ਭਰੂਣ ਦੀ ਹਾਨੀ/ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੂਣ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ:

- * ਮੁੱਛਲੀ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ : ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ (ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਨਰ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਵੀਰਯ ਵਿਗੜਨਾ, ਐਸਟ੍ਰੋਜਨ (ਫੀਮੇਲ ਹਾਰਮੋਨ) ਵਿੱਚ ਗੜਬੜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ)
- * ਇਨਯੂਟਰੋ (Inutero) ਬੱਚੇਦਾਨੀ ਵਿੱਚ ਭਰੂਣ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ (ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਗਰਭਪਾਤ > ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗਰਭ ਦਾ ਡੱਗਣਾ, ਮੁਰਦਾ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ > ਮਰਦਾਂ)
- * ਐਮ.ਟੀ.ਪੀ. (ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ) 12 ਹਫ਼ਤੇ ਤਕ 80% ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 12-20 ਹਫ਼ਤੇ ਤਕ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਗਿਣੇ ਚੁਣੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਨਿਊਰਲ ਟਿਊਬ ਡਿਫੈਕਟ (ਤੱਤੂ ਨਾਲੀ ਸੰਬੰਧੀ ਖਰਾਬੀ) ਐਨ.ਟੀ.ਡੀ. ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰੂਣ ਦੀ ਹਾਨੀ

- * ਐਨ.ਟੀ.ਡੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਟਨਾਵਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ, ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ।
- * ਦਿਮਾਗਹੀਣ ਬੱਚੇ—80% ਔਰਤਾਂ ।
- * ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਕਮੀ ਦਾ ਜਾਣੂ ਕਾਰਨ ।
- * ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਮੀ : ਵਾਤਾਵਾਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਖਰਾਬੀ ਜੋ ਕਿ ਚੁਨਿੰਦਾ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰੂਣ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ।
- * ਰਾਜਸਥਾਨ, ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਮੀ
- * ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿਰੋਧੀ
- * ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ 5000 ਬੱਚੀਆਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮਰਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਨਾਲੋਂ ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਲੋੜ ਹੈ । ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਕਮਜ਼ੋਰ (ਖਰਾਬ) ਨਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵੀਰਯ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ । ਗਰਭਪਾਤ ਸੁਭਾਵਿਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਯਾ ਪਹਿਲੀ ਤਿਮਾਹੀ ਜਾਂ 8-9 ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਾ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਹਰ 1000 ਬੱਚੇ ਪਿੱਛੇ 50 ਬੱਚੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੌਰਾਨ ਮੁਰਦਾ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਰ ਵੱਧ ਹੈ । ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਕੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ 9 ਮਹੀਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਰਦਾ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਭਰੂਣ 'ਤੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੈਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਰਭਪਾਤ, ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਮੁਰਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਰ ਵਧੀ ਹੈ । ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰੂਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਘੱਟ ਕੁਝੀਆਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਗਰਭਪਾਤ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ । ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਦੇ ਮੱਧ ਦੌਰਾਨ ਨੁਕਸਾਨ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗਰਭਪਾਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁੰਡੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ 'ਤੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਰਹੇ ਨਰ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਵੀਰਯ ਕਰਕੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰੂਣ ਦੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਰ ਵਧੀ ਹੈ ।

ਜਲ੍ਹ ਸਮੇਂ	ਉਪਰ 0-4	2001—2003		2001—2003	
		ਪਿੰਡਾਂ, ਚ	ਸ਼ਹਿਰੀ	ਪਿੰਡਾਂ, ਚ	ਸ਼ਹਿਰੀ
ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ	ਕੁੱਲ	888	866	905	909
ਭਾਰਤ	ਕੁੱਲ	883	932	903	955
ਅੰਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	ਕੁੱਲ	932	904	904	917
ਆਸਾਮ	ਕੁੱਲ	904	904	903	939
ਬਿਹਾਰ	ਕੁੱਲ	861	861	860	906
ਗੁਜਰਾਤ	ਕੁੱਲ	862	876	827	853
ਹਰਿਆਣਾ	ਕੁੱਲ	807	816	765	787
ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼	ਕੁੱਲ	803	799	865	867
ਕਰਨਾਟਕ	ਕੁੱਲ	943	939	956	967
ਕੇਰਲ	ਕੁੱਲ	892	880	932	941
ਮੱਧ-ਪੂਰਬੀ	ਕੁੱਲ	922	929	882	909
ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ	ਕੁੱਲ	887	908	852	894
ਉਤੀਸਾ	ਕੁੱਲ	934	940	880	941
ਪੰਜਾਬ	ਕੁੱਲ	776	780	761	785
ਚਾਸਸਥਾਨ	ਕੁੱਲ	855	849	893	884
ਤੰਮਿਲਨਾਡੂ	ਕੁੱਲ	953	972	909	943
ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ	ਕੁੱਲ	853	948	856	882
ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ	ਕੁੱਲ	937	948	886	956
					921

ਸਾਨੂੰ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਿੰਗ ਦਰ ਦੇਖਣੀ ਪਈਗੀ । ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ 1000 ਮੁੰਡਿਆਂ ਪਿੱਛੇ 776 ਕੁੜੀਆਂ ਜ਼ਾਮਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 224 ਬੱਚੀਆਂ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਔਰਤ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫੀਮੇਲ ਲਿੰਗ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਔਰਤ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਸੰਖਿਆ 24 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ । ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕਾਰਨ 200 ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰੂਣ ਦੀ ਹਾਨੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਲਿੰਗ ਦਰ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਦੇਖਿਏ ਤਾਂ 1980-1990 ਵਿੱਚ 100 ਕੁੜੀਆਂ ਪਿੱਛੇ 110 ਮੁੰਡੇ ਸਨ । ਇਹ ਸੰਖਿਆ ਉਦੋਂ ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਟੈਸਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਟੈਸਟ ਅਲਟ੍ਰਾਸਾਊਂਡ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 1990 ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ । ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭਰੂਣ ਦੀ ਹਾਨੀ 1980 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੀ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਵਰਤੋਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਭਰੂਣ ਹਾਨੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹਨ ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਲਿੰਗ ਦਰ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ 105 ਮਰਦਾਂ ਪਿੱਛੇ 100 ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਨਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵੀਰਯ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਤੇ ਐਸਟ੍ਰੋਜਨ (ਫੀਮੇਲ ਹਾਰਮੋਨ) ਦੀ ਗੜਬੜੀ ਹੈ । 15 ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਸੰਭਵ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ । 80% ਗਰਭਪਾਤ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਦੇ 12 ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 80% ਗਰਭਪਾਤ ਵਿੱਚ ਗਰਭ ਨਿਰਧਾਰਨ ਟੈਸਟਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚਲੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਮਰਦ ਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਭਰੂਣ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਅਸਰ ਪਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਤੰਤੂ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਖਰਾਬੀ ਵੱਧ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਮਾਗਹੀਣ ਬੱਚੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤੇ

80% ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੌਰਤਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਇਕ ਵਿਟਾਮਿਨ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰਕੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਮੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਰਗੇ ਗਰੀਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਆਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਇਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਾਜ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੰਤੂ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਗਰਭਵਤੀ ਅੌਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਕਮੀਂ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਜੋ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿੱਚ 5000 ਭਰੂਣ ਹਰ ਸਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਕੀਟ-ਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹਨ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਪੀ.ਓ.ਪੀ. (ਸਬਿਰ ਜੈਵਿਕ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ) ਹਾਰਮੋਨ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਛਾਤੀ ਦੇ ਟਿਸੂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੜੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਝੇਮਾਰ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇਸ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਤੇ ਭਾਰੀ ਧਾਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਡਮੀਅਮ, ਕਰੋਮੀਅਮ ਤੇ ਸਿਕੋ ਦਾ ਹੋਣਾ। ਤੀਜਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਕਮੀ। ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਲੈਣਾ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿਰੋਧੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਦਿਮਾਗਹੀਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕੱਢਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵੀਰਯ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਖਰਾਬੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਕਈ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੱਕ ਤੋਂ ਅੰਕੜੇ ਤੇ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਕੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਨਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਵੀਰਯ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਅਸੀਂ ਹਾਰਮੋਨ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ

ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਐਸਟ੍ਰੋਜਨ (ਫੀਮੇਲ ਹਾਰਮੋਨ) ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਸਟ੍ਰੋਜਨ ਜੋ ਕਿ ਅੌਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਨਡ੍ਰੋਜਨ (ਮੇਲ ਹਾਰਮੋਨ) ਜੋ ਮਰਦਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਟਲੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਇਕ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਬੰਬ ਧਮਾਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਡਾਈਉਕਸਿਨ ਗੈਸ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਈ। ਇਹ ਗੈਸ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਹ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਰਦ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਧਮਾਕੇ ਮਗਰੋਂ 60 ਅੌਰਤਾਂ ਪਿੱਛੇ 40 ਮਰਦ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅਸਰ ਇੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਨ ਜੋੜੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਰਦ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਯੋਗ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਡਾ. ਜੈਸਮੀਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਕੇਸ ਜੀਭ ਦੇ ਛਾਲੇ ਤੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੋਜਿਸ ਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਭਰਪੂਰ (ਭਰ ਪੇਟ, ਪੂਰਾ) ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਪਬਲਿਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਖੀ, ਜਿਥੇ ਬੱਚੇ ਰੱਜੇ-ਪੁੱਜੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੋਸ਼ਟਿਕ ਖਾਣਾ ਘੱਟ ਤੇ ਫਟਾਫਟ ਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਖਾਣਾ ਜਿਆਦਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਦੀ ਕਮੀ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਹਰੀਆਂ ਤੇ ਪੱਤੇਦਾਰ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।

ਉੱਤਰ:- ਡਾ. ਕਾਬਰਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਲਟ੍ਰਾਸਾਊਂਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ 1985 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ; ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ 1990 ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਿਆ। 15 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਠੀਕ ਅਲਟ੍ਰਾਸਾਊਂਡ ਰਾਹੀਂ ਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਸੰਭਵਤਾ 60% ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਡੱਬੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਟੈਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਟੈਸਟ 50% ਤਕ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮਰਦ ਬੱਚੇ ਦੇ ਗਰਭਪਾਤ ਵੱਜੋਂ

ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ।

ਪੇਸ਼ਣ ਦੀ ਕਮੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਖੁਰਾਕ ਕਰਕੇ ਹੈ । ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕਮੀ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਲੈਣ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਤੇ ਫੋਲਿਕ ਐਸਿਡ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਹੀਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੂਣ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਭਰੂਣਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ? ਬਲਕਿ ਭਰੂਣ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਹੈ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ 24 ਜਾਂ 200 ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ । ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਖ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਸੁਝਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੌਂਢੀ ਅਤੇ ਕੋਲਡਰਿੰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ-ਪੂਰਵਕ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਉੱਤਰ:- ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੋਸ਼ਟਿਕ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਕਿਵੇਂ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ? ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਗਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਲੈਣਾ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ?

1. ਫਲਾਂ ਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਛਿੜਕਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਣਾ ਅਤੇ ਛਿੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਹੀ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।
2. ਕਣਕ ਵਿੱਚ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਾ ਛਿੜਕਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਣਕ ਦਾ ਆਟਾ ਬਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਨਾ ਖਰੀਦੋ । ਕਣਕ ਖਰੀਦੋ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਵੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁਕਾਓ ।
3. ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਇਸਦਾ ਇਕ

ਵਿਕਲਪ ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅੰਕੜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀਤੇ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ । ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਵਿਕਲਪ ਕੀ ਹੈ ? ਦੂਜਾ ਕਿ ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੇ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਕੀਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ?

ਉੱਤਰ:- ਖੇਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਉਮੇਂਦਰ ਦੱਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਧੰਰਾ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 1,80,000 ਹੈਕਟੇਅਰ ਨੂੰ ਜੈਵਿਕ ਕਪਾਹ ਖੇਤੀ ਹੇਠ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਨੂੰ ਵੱਧ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੋਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਰਸਾਇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਸਗੋਂ ਉਹ ਜੈਵਿਕ ਮਾਦੇ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੰਮ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ, ਗੋ-ਪੇਸ਼ਾਬ, ਧੂਰਾ ਤੇ ਅੱਕ ਆਦਿ । ਰੂੰ ਦੀ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਂਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਪਾਹ (ਰੂੰ) ਦੇ ਖੇਤ ਪੰਛੀ ਬਈਆਂ ਦਾ ਆਲੂਣਾ ਹਨ । ਇਹ ਪੰਛੀ ਕੀਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤ ਕੀਤੇ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਅਸਰ ਦੱਸਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਠਿੰਡਾ, ਮੁਕਤਸਰ ਅਤੇ ਮੋਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਗਰਭ ਹਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਸੰਤਾਨ ਜੋੜੇ ਹਨ । ਇਹ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਆਦਰਸ਼ ਸਕੂਲ, ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਡਾ. ਕਾਬਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ

ਵਾਸਤੇ ਸੇਧ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ।

ਉੱਤਰ:-ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਦਬਾਅ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਜਾਣੂ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਕ-ਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ । ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਰਾਜੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਵੀ ਖੇਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ । ਇਕ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਕ-ਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰਨਾ ਪਵੇਗਾ । ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਕ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ ਫਿਰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਏਗੀ ।

ਘਟੀਆ ਰੰਗੀਨ ਟੀ. ਵੀ. ਨਾਲ ਕੈਂਸਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੈ -ਉਮੇਸ਼ ਮਹਿਤਾ

ਐਕਸ-ਰੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਟਿਊਬ ਟੀ.ਵੀ. ਦੀ ਪਿਕਚਰ ਟਿਊਬ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤਕ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਇਸ ਟਿਊਬ ਨੂੰ 25 ਕਿਲੋਵਾਟ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੋਲਟੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਛੱਡਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ । ਸਾਧਾਰਣ ਬਲੈਕ ਐਂਡ ਵਾਈਟ ਟੀ.ਵੀ. ਦੀ ਪਿਕਚਰ ਟਿਊਬ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਭਾਰਨ ਲਈ 15 ਕਿਲੋਵਾਟ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੋਲਟੇਜ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਦੀ ਪਿਕਚਰ ਟਿਊਬ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤਕਰੀਬਨ 20 ਕਿਲੋਵਾਟ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਸਟਰਾ ਹਾਈ ਵੋਲਟੇਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕਿਸੇ ਖਰਾਬੀ ਕਾਰਣ, ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੋਲਟੇਜ ਜੇ ਹੋਰ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਟੀ.ਵੀ. ਪਰਦੇ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਹ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਇਲਾਜ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਅਸੀਂਰਵਾਦ ਵਾਂਝ ਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਕਿਰਨਾਂ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਿਰਦਰਦ, ਬੇਚੈਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੈਂਸਰ ਦੀਆਂ ਗੱਠਾਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ । ਇੰਡੀਅਨ ਕੈਂਸਰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਸੰਪਰਕ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਪ੍ਰਮਾਣੂ-ਉਰਜਾ ਮੰਚ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾ: ਰਾਜਾ ਰਮੰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਉਰਜਾ ਨਿਯਮਨ ਮਹਾਂਫੰਡਲ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਏ.ਕੇ.ਡੇ. ਨੇ ਵੀ ਠੀਕ ਇਹੋ ਚੇਤਾਵਨੀ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਟੀ.ਵੀ. ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮਸਾਲੇਦਾਰ, ਚਟਪਟੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਛਪਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਕਾਰਨ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਖਤਰਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਚੰਗੇ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟ ਵਿੱਚ 'ਹਾਰੀਜ਼ੈਟਲ ਡਿਸਟੇਬਲਿੰਗ ਸਰਕਟ' ਜ਼ਰੂਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੋਲਟੇਜ, ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵਧ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਕੁਝ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟ ਡੀਗਾਜ਼ਿੰਗ ਸੀਲਡ ਨਾਂ ਦੇ ਉਪਕਰਣ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਉਪਕਰਣ ਵੀ ਵੋਲਟੇਜ ਵਧਦੇ ਹੀ ਟੀ.ਵੀ. ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਵੋਲਟੇਜ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਕਰਣ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਘਟੀਆ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਪਕਰਣ ਵੀ ਘਟੀਆ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਨੇਕ ਸਲਾਹ ਬੜੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਜਦੋਂ ਵੀ ਖੜੀਦੇ, ਸਸਤੇ, ਸਸਤੇ ਸੈਟ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਓ। ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦਾ ਮਸਲਾ ਵੀ ਘੱਟ ਨਾਜ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨਾੜੀ ਕਾਰੀਗਰ ਵੋਲਟੇਜ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੰਤਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਹੀ ਅੱਜਾਰ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਣ। ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਦ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਸਿਆਣੇ ਕਾਰੀਗਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਤਸੱਲੀ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰੇ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਉਸ ਦਾ ਟੀ.ਵੀ. ਐਕਸ-ਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣ ਲੱਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਬੈਠ ਕੇ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਟੀ.ਵੀ. ਸੈਟ ਤੇ ਦਰਸ਼ਕ ਦਰਮਿਆਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਫੁੱਟ ਦੀ ਢੁੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਟੀ.ਵੀ. ਦੀਆਂ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਨਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅੱਤ ਬੁਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਵੱਡਿਆਂ ਵੱਲੋਂ। ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਦਿਨ ਰਾਤ ਚਾਲੂ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅੱਤ ਦੀ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬੱਸ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਸਾਹਮਣੇ ਡਟੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਖਤਰਾ ਮੁੱਲ ਲੈ ਕੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਰਾਸਰ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਤਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇਣ ਦੀ ਟੀ.ਵੀ. ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਖਤਰਾ। ਇਹ ਕਿਰਨਾਂ ਜੇ ਕੈਂਸਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤਕ ਵਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਣ ਬੱਚਾ ਸੁਸਤ ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਬੱਚੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ

ਨਹੀਂ ? ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੈਂਸਲ ਆਫ ਰੋਡੀਏਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਮਾਈਜ਼ਰਮੈਂਟ ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ 'ਤੇ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਵਿੱਚ ਜੇ 0.4 ਮਿਲੀ ਰੋਟਜ਼ਨ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਉਮਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੀਆਂ। ਅਮਰੀਕਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਟੀ.ਵੀ. ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਜੇ ਤਕ ਟੀ.ਵੀ. ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਤਪਾਦਕ ਆਪ ਹੀ ਮਾਨਵਤਾ ਨਾਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ ਖਪਤਕਾਰ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬਾਕਾਇਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀ ਰਹੇ ਕਿ ਉਤਪਾਦਕ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਕੰਮ ਚਲਾਉ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਹੀ ਸਹੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਟੀ.ਵੀ. ਉਤਪਾਦਕ ਲਾਪ੍ਰਵਾਹੀ ਵਰਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ? ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਕਦਮ ਚੁਕੇਗੀ, ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਗਰਟ ਦੇ ਹਰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਛਾਪਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਦੇ ਹਰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਛਾਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, “ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਟੀ.ਵੀ. ਤੋਂ ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣ ਲੱਗੀਆਂ।”

(ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੱਗ ਬਾਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਜਲੰਧਰ 23-11-86 ਵਿੱਚੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ)

ਆਪ ਨੇ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆਂ

-ਅਨਿਲ ਅਗਰਵਾਲ

ਕੈਂਸਰ ਇਕ ਖੋਫਨਾਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਪੀੜਾ ਛੁੱਲੀ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮੀ ਗਿਰਾਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਲਾਜ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਗਵਾ ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਟਿਯੂਮਰ ਬਣ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਕੱਢਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਖਦੀ ਨਾਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਲੱਗਭੱਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਦਫਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਿੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁੱਤਿਆਂ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਠਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ 'ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਈ.ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ' ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੀ 'ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੈਂਸਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ' ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ। ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਰਾਹਤ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੀ, ਲੇਕਿਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਇਕ ਇਕੱਲੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ 'ਅਸਿਥਮੱਜਾ ਪ੍ਰਤੀਰੋਪਣ' ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। 'ਅਸਿਥਮੱਜਾ ਪ੍ਰਤੀਰੋਪਣ' ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕਲੀਫ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੈਡੀਕਲ ਚਿੱਕਤਿਸਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਇਸੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਸਿਥਮੱਜਾ ਪ੍ਰਤੀਰੋਪਣ ਕਰਵਾਇਆ। ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਇਕ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਰਗੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਖਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੁਚੀ ਕਿਉਂ ਹੋਵੇ? ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਰਲ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾਂਚਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਾਡੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਘੁਲੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਦੁਖਦਾਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਚੰਗਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਸਮੂਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਹਿਰ ਅਸੀਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਘੋਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਹਵਾ, ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਹਿਸਤਾ-ਆਹਿਸਤਾ ਇਹ ਜ਼ਹਿਰ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਿਸ ਕੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫਿਰ ਹਾਰਮੋਨ ਅਤੇ ਜਣਨ-ਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਹਿਰ ਭਰੂਣ ਤਕ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮਾਹਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਕਹਿਰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ "ਕੈਂਸਰ ਮਹਾਮਾਰੀ" ਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਿਆਨ ਰੋਗ ਨੂੰ ਜਨਸਿਹਤ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁੰਬਈ ਦੇ 'ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੈਂਸਰ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਾਰਯਕ੍ਰਮ' ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸੰਨ 2001 ਤਕ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੀੜਿਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 806,000 ਤਕ ਪੁੱਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪੇਂਡੂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਉਹਨਾਂ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਚਰਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਜਾਨ-ਲੇਵਾ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਲੋ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨੱਥੀ-ਗੁੱਥੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਹੋਰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉੱਤੇ ਕੀਟ-ਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਕੀਟ-ਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ—ਰੋਗ ਵਾਹਕਾਂ (ਵੇਕਟਰ)

ਦੇ ਵਾਧਾ-ਰਹਿਤ ਨਾਲ, ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ । ਖੇਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਹਵਾ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਜੀਵਤ ਤੰਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮੱਛਲੀ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਦੂਸਰੇ ਉਹ ਭਰੂਣ ਨਵਜਾਤ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਬਿਮਾਰ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਆਮ ਚਰਬੀ ਵਾਲੇ ਤੰਤੂਆਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਹਜ਼ਮ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ‘ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟਾਕਿਸਲੋਜੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਸੈਂਟਰ’ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਐਚ.ਸੀ.ਐਚ. ਲਿੰਡੇਨ, ਹੋਪਟੋਕੰਲਰ ਇੰਡੋਸਲਫਾਨ ਅਤੇ ਡਾਈਲਡ੍ਰੀਨ ਵਰਗੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਇਸ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਚਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦੇ ਅੰਸ਼ ਇਤਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਚਾਹ ਦੇ ਆਯਾਤ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ।

ਸੰਨ 1992 ਵਿੱਚ ਕੇ. ਕੰਨ ਅਤੇ ਏ. ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਦੀ “ਜਨਰਲ ਆਫ ਐਗਰੀਕਲਚਰ ਐਂਡ ਫੁਡ ਕੈਮਿਸਟਰੀ” ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਏਲਡਰਿਨ ਅਤੇ ਡਾਇਲਡ੍ਰੀਨ ਵਰਗੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਜਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ । ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਪੀਣ

ਵਾਲੇ ਸਿਸੂ ਡੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਦੈਨਿਕ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਲੱਗਭੱਗ 12 ਗੁਣਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ ।

ਸਾਲਾਂ ਬੱਧੀ ਨਾ ਸਹਿਣ ਵਾਲੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਮੈਂ ਭੁਗਤਿਆ ਹੈ । ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਵਜ਼ਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਫ਼ ਹੈ । ਮੇਰੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਵਜ਼ਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਹੈ । ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਛਿੜਕਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਸਾਨ । ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਭੋਜਨ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

ਕੀ ਇਸ ਨਾਜ਼ੁਕ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਾਫ਼ ਹਵਾ, ਸਾਫ਼ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਭੋਜਨ ਲਈ ਜਾਗਰੂਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ? ਸਾਡੀ ਇਹ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਸੂਰ ਇਸ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਜਨਸੱਤਾ, 8 ਦਸੰਬਰ 1999 'ਚੋਂ
ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ !

ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਉੱਤੇ ਖੁਦ ਕਾਬੂ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਔਰਤਾਂ

-ਦੁਲਾਰ ਚੰਦ 'ਗਹਮਰੀ'

ਜੇਕਰ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਵੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਪੁਸ਼ਟੈਣੀ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਤਕ ਟਾਲਣਾ ਜਾਂ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਗ ਆਚਾਰ-ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਬੈਠ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਹੀ ਪਕੜ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਦਰਨਾਕ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਔਰਤਾਂ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰੋਕਬਾਮ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਛਾਤੀ ਦੇ ਇਸ ਰੋਗ ਉੱਤੇ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤਕ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਪੱਛਮੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਰੋਗ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੁਣ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੋਗ ਪਿੰਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਰੋਗ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੋਗਣਾਂ ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਡਾਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤਕ ਕਾਂਖਾਂ ਅਤੇ ਲਿੰਕ ਗ੍ਰੰਥਿ ਤਕ ਇਹ ਰੋਗ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹਾਲਤ

ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਕਿੱਥੋਂ ਤਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਛਾਤੀ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫੌਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਵੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਪੁਸ਼ਟੈਣੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਤਕ ਟਾਲਣਾ ਜਾਂ ਗਰਭ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੋਗ ਆਚਾਰ-ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਭੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਵੀ ਏਸੀਆ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਤਰ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਨਤੀਜਤਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇਦਾਨੀ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੈਂਸਰ ਰੋਗ ਦੇ ਮਾਹਰ ਡਾ. ਸਮੀਰ ਕੌਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਲੱਜਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰ ਕੌਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਰੋਗ ਬਹੁਤ ਫੈਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਇਲਾਜ ਦੇ ਲਈ ਦੌੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਪਿਛਲੇ ਦਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 12.6 ਪ੍ਰਤੀ ਲੱਖ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧ ਕੇ 14.4 ਪ੍ਰਤੀ ਲੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਰਸੀ ਸਮੁਦਾਈ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਦੀ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਸਿਕਾਇਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਔਸਤ ਭਾਰਤੀ ਮਹਿਲਾ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉਹਨਾਂ ਪਾਰਸੀ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗੁਣਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਔਰਤ ਇਸ ਰੋਗ ਦੀ ਸਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਪਾਏਗੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਛਾਤੀ

ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੋਗ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਮਾਸ ਦਾ ਲੋਬੋਡਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਵਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਲੱਛਣ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਥਾਂ ਦਾ ਲਾਲ ਹੋਣਾ, ਛਾਤੀ ਦਾ ਸੁੱਜਣਾ, ਉਸ ਦਾ ਭੱਦਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਸੁੰਗੜਨਾ, ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਵਰਗਾ ਪਦਾਰਥ ਨਿਕਲਣਾ ਆਦਿ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਲੱਛਣ ਮੰਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਜੇਕਰ ਔਰਤਾਂ ਖੁਦ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਰੋਗ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੈਨਾਡਾ ਦੀਆਂ 90,000 ਔਰਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਾਨਲੇਵਾ ਛਾਤੀ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਉੱਗਲੀਆਂ ਦੇ ਪੈਡ ਬਣਾ ਕੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਛਾਤੀ ਦਾ ਪਰੀਖਣ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਔਰਤਾਂ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦਾ ਪਰੀਖਣ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਰੀਖਣ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਟੋਰਾਂਟੋ ਵਿਸਵ-ਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਸ਼ੋਧ-ਕਰਤਾ ਡਾ. ਕਾਰੇਲਾ ਜੇ. ਬੈਨੇਸ ਨੇ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਿਹਤ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੇ ਡਾ. ਟੀ. ਗਰੇਗਰੀ ਹਿਮਲਾਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਖੁਦ ਛਾਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਸ ਰੋਗ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪਰੀਖਣ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਆਉਣੇ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਇਹ ਪਰੀਖਣ ਸੰਘਾਈ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਮਹਿਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਕਰਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ

ਇਸ ਕਾਰਜ ਦੇ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕੈਂਸਰ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਮਾਰਚ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 'ਜਨਰਲ' ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਕਮਰ ਦੇ ਦਰਦ ਰੋਕਣ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਸਿਖਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੌਨਾਂ ਗਰੁੱਪਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲੇਕਿਨ ਡਾ. ਬੈਨੇਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਚੀਨ ਦੇ ਸੰਘਾਈ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ 'ਅਧਿਐਨ' ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਲਈ ਪੰਜ ਜਾਂ ਦਸ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਣਗੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੀ ਕੈਂਸਰ ਦਰ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੈਨਾਡਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਮੈਮੋਗ੍ਰਾਫੀ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਉਪਲੱਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਮੋਗ੍ਰਾਫੀ ਦੁਆਰਾ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਲੱਛਣ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਗ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਗ ਦਾ ਸਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣ ਉਪਰੰਤ ਮੁੱਢਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਮੋਥੈਰੇਪੀ (ਕੈਂਸਰ ਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਔਰਤ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਪੂਰਨ ਵਿਕਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਲਯਪੋਕਟੋਮੀ (ਟਿਊਮਰ ਦਾ ਲੋਕਲੀ ਦੂਰ ਕਰਨਾ) ਅਤੇ ਮਸਟੋਕਟੋਮੀ (ਸਰਜਰੀ ਦੁਆਰਾ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ) ਹੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ; ਲੇਕਿਨ ਡਾ: ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸਰਜਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਬਣਾਵਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਾ ਪਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਹਾਵਤ ਹੈ, 'Prevention is better than cure' ਅਰਥਾਤ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹੋਤ੍ਰ ਭਲਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਰੋਗ ਹੋਣ ਹੀ ਨਾ ਦਾਈਏ ਤਾਂ ਇਲਾਜ ਦੀ ਨੌਬਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ 1,40,000 ਮੌਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਚੁੰਬਕੀ ਜਾਂ ਚੁੰਬਕੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਖਤਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਿੱਧਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸਚੇਂਜ, ਕੰਪਿਊਟਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੱਥੇ ਬਿਜਲੀ ਜਾਂ ਚੁੰਬਕੀ

ਖੇਤਰ ਹੋਣ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

‘ਰਾਬਰਟ ਪਾਰਕਰ’ ਜਿਹੜੇ ਕਾਰਨੇਲ ਵਿੱਚ ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਤਰੇ ਦਾ ਜੁਸ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਸੰਕਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਖੋਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਵਿਟਾਮਿਨ ‘ਈ’ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਅਧਿਕ ਹੈ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕੈਂਸਰਾਂ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਟਾਮਿਨ ‘ਈ’ ਵਾਲੇ ਫਲ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚੀਆਂ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਰੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਰਹੇ। ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੰਬਾਕੂ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਰਥਾਤ ਸਿਗਾਰੇਟਾਂ ਵਗੈਰਾ ਨਹੀਂ ਪੀਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਰਭਪਾਰਣ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨ। ਲੜਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਰ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਛਾਤੀ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰੋਗ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰੋਗ ਪੁਸ਼ਤੇਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਸਮੀਰ ਕੌਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਔਰਤ ਦੀ ਛਾਤੀ ਦਾ ਕੈਂਸਰ ਮਾਂ ਜਾਂ ਮਾਸੀ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵੀ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਾ. ਕੌਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਜ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਈਏ, ਛਾਤੀ ਦਾ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰੀਏ।

(ਉਰਵਸ਼ੀ)

ਦੈਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ, 22 ਦਸੰਬਰ 1999

ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਡਰ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ

-ਡਾ. ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਘੂ*

ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ, ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬਿਮਾਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਸਮੇਤ ਕਈ ਹੋਰ ਵਿਕਸਿਤ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 10 ਗੁਣਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੈਂਸਰ ਕਾਰਨ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਰੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਧ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਉਪਲੱਬਧ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡਰ, ਵਹਿਮ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਅੰਧ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਕੇ ਨੀਮ-ਹਕੀਮਾਂ ਕੋਲ ਦੇਸੀ ਢੰਗ-ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਨਾਲ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਸਟੇਜ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਇਲਾਜ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਮੱਧਮ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਹੀ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰੋਗ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋਣ ਸੰਬੰਧੀ ਵਹਿਮ ਅਤੇ ਡਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਦਰਅਸਲ ਸੱਪ ਦੇ ਡੰਗ ਮਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਲਗਭਗ 90 ਫੀਸਦੀ ਸੱਪ ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ 90 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕ ਸੱਪ ਦੇ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ’ਤੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਸੱਪ ਦੇ ਡੰਗ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਹਿਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ ਬਲਕਿ ਸੱਪ ਸੰਬੰਧੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਏ ਵਹਿਮ ਅਤੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਦਿਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲੋਕ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ ਪਰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਬੈਠੇ ਡਰ ਅਤੇ ਵਹਿਮ ਕਾਰਨ ਹੀ ਜਾਨ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋ ਬੈਠਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਵੀ ਆਮ ਰੋਗਾਂ ਵਰਗੀ ਹੀ

ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ 90 ਫੀਸਦੀ ਕਿਸਮਾਂ ਦਾ 100 ਫੀਸਦੀ ਪੱਕਾ ਇਲਾਜ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮੁੱਢਲੀ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕੈਂਸਰ ਦੀਆਂ ਕੇਵਲ 10 ਫੀਸਦੀ ਕਿਸਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰਨਾਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਜਾਨਲੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਹੀ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਕਾਫੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਊਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਾਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਔਸਤ ਉਮਰ 48 ਸਾਲ ਸੀ ਪਰ ਉਦੋਂ ਕੈਂਸਰ ਨਾ-ਮਾਤਰ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਛੂਤ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੂਤ-ਛਾਤ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਔਸਤ ਉਮਰ ਵਧ ਕੇ ਅੱਜਕੱਲੁ 70 ਸਾਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਰੋਗ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਜਾਨਲੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣੀ ਹੈ।

ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵਧਣ-ਫੁੱਲਣ ਦੇ ਭਾਵੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕਾਰਨ ਹਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਧ ਰਹੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਤੰਬਾਕੂ-ਯੁਕਤ ਨਸੇ, ਮਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਅੰਦਰਲੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸੈੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੈਂਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੈੱਲ ਭਾਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ-ਯੁਕਤ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉੱਥੋਂ ਕੈਂਸਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੰਬਾਕੂ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੈਂਸਰ ਘੱਟ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵੀ ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਾਰ ਹੋਠ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ-ਯੁਕਤ ਨਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵੱਸ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਕੈਂਸਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦਾ ਮਸਲਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤਕ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਕੇ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ-ਰਹਿਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ, ਸ਼ਰਾਬ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਫਿਕਰਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਾਦਾ, ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੈਂਸਰ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਲਗਾਤਾਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਦਵਾਈਆਂ, ਤਕਨੀਕਾਂ, ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਹਾਰਤ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਵਧਣ ਸਦਕਾ ਹੁਣ ਕੈਂਸਰ ਜਾਨਲੇਵਾ ਰੋਗ ਨਹੀਂ

ਰਿਹਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ-ਸੈਲੀ ਸੁਧਾਰ ਕੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤਕ ਇਸ ਦਾ ਪੁਰਾ ਇਲਾਜ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਕੈਂਸਰ ਰੋਗ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਇਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਬਹੁਤਾ ਸੱਕ ਪੈਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਾਹਰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 30 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਕੈਂਸਰ ਮਾਹਰ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾ ਲੈਣੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਪਰ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦੇਸੀ ਨੀਮ-ਹਕੀਮਾਂ, ਜਾਦੂ-ਟੂਣਿਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰੀ-ਤਵੀਤਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸੇ ਕੈਂਸਰ ਮਾਹਰ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੁਲੇਖਾ ਵੀ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੈਂਸਰ ਦਾ ਇਲਾਜ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਵੀ ਦੂਜੀਆਂ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਵੀ ਲਗਭਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਜਿੰਨੇ ਹੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਚੋਣ ਸਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਂ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸੂਝਵਾਨ ਮਾਹਰ ਡਾਕਟਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪੀੜਿਤਾਂ ਦਾ ਖਰਚ ਕਾਫੀ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਇਲਾਜ ਮਾਹਰ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਲਾਮਤ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ।

* ਲੇਖਕ ਕੈਂਸਰ ਰੋਗ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦਾ ਮਾਹਰ ਹੈ।

ਸੰਪਰਕ : 98723-91155

ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਹੈ ਕੈਂਸਰ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ

-ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਹਿਰਮ*

ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜੇ ਚਾਵੁਂ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਨਵੇਂ ਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਤੰਦਰੂਸਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਕਸਰ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਰਹਿਣੀ-ਬਹਿਣੀ, ਖੁਰਾਕ, ਆਦਤਾਂ, ਵਾਤਾਵਰਨ, ਰੁਝੇਵੇਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਹੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਸਹੇਡ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤ ਖੁਦ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਰ ਅੰਗ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਸੈੱਲ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਚੱਲਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਖ਼ਿਲਵਾੜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਗਲਤ ਬਦਲਾਅ ਸੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਭਾਵ ਕਾਰਨ ਜੇਕਰ ਸੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖਤਰਨਾਕ ਅਲਾਮਤ ਕੈਂਸਰ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਧੀ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਨਾ-ਮੁਰਾਦ ਬਿਮਾਰੀ ਵਧੀ ਹੈ ਪਰ ਉੱਥੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ, ਇਲਾਜ ਬਿਹਤਰ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਇੱਥੇ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹਨ, ਇਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਕੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਉਪਾਅ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੈਂਸਰ ਰੂਪੀ ਨਾ-ਮੁਰਾਦ ਬਿਮਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਸਕੀਏ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹਿਣੀ-ਬਹਿਣੀ ਵਿੱਚ, ਖੁਰਾਕ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਕੁਵਰਤੋਂ, ਤੰਬਾਕੂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਸੇਵਨ, ਸਰੀਰਕ ਸੁਸਤੀ ਦੀ ਆਦਤ, ਮੋਟਾਪਾ, ਪਰਿਵਾਰ 'ਚ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਹ ਰੋਗ ਹੋਣਾ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਚੈਕ-ਅੱਪ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣਾ ਆਦਿ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਨਿਯਮਿਤ ਅਤੇ ਸੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ 'ਤੇ ਚੈਕਅੱਪ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਬਚਾਅ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ 'ਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੋਚ ਸਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕਦੇ? ਆਮ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਢੁੜ੍ਹਲ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨੇ-ਸੌਕਰਤ 'ਤੇ ਐਵੇਂ ਹੀ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗੂੰ ਪੈਸਾ ਵਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਆਪਣਾ ਸਾਲਾਨਾ ਡਾਕਟਰੀ ਚੈਕ-ਅੱਪ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਕੰਨੀਂ ਕਤਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਡਰਜ਼ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। 'ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਮਾਨਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਨਹੀਂ।' ਇਸੇ ਸੋਚ ਤੋਂ ਆਗਾਜ਼ ਕਰੋ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਆਸ ਨਾ ਰੱਖਿਏ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆ ਕੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਸਗੋਂ ਖੁਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦੀ ਮੁਹੰਮ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਜੱਬੇਬੰਦੀਆਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਹਿਮ ਰੋਲ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਕੰਮ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਕੇ ਨਨੋਏ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ। ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਲੱਭਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਧੀਆ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੰਮ ਵੀ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਲੋੜ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਦੀ। ਕੈਂਸਰ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ। ਸੋ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਗ ਜਾਈਏ, ਕਮਰ ਕੱਸ ਲਈਏ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਕੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਕੈਂਸਰ ਰੂਪੀ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੇਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਅਹਿਦ ਕਰ ਲਈਏ।

ਸੰਪਰਕ : 98147-13679

ਕੈਂਸਰ ਮਹਾਮਾਰੀ

ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਰੋਗ ਨੇ ਪਾਇਆ,
ਅੱਜਕੱਲੁ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਆਉ ਰਲ ਮਿਲ ਕਾਬੂ ਕਰੀਏ,
ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਸੌਂਕ ਵਜ਼ਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਤੰਬਾਕੂ,
ਅਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਚੱਬਦੇ ਨੇ ।
ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝੋ,
ਘੋਰ ਘੇਰ ਕੇ ਸੱਦੇ ਨੇ ।
ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੋ ਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ,
ਚੱਬਦੇ ਰਹਿਣ ਸੁਧਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਆਉ ਰਲ ਮਿਲ ਕਾਬੂ ਕਰੀਏ,
ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਸਿਗਰਟ ਸੌਂਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਲੇ,
ਕਸ 'ਤੇ ਕਸ ਲਗਾਉਂਦੇ ਨੇ ।
ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੇ ਕੈਂਸਰ ਵਾਲੀ,
ਬਲਾ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਨੇ ।
ਕਾਗਜ਼ੀ ਅਤੇ ਤੰਬਾਕੂ ਧੂਆਂ,
ਜੰਮਣ ਏਸ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਆਉ ਰਲ ਮਿਲ ਕਾਬੂ ਕਰੀਏ,
ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਏ ਹਵਾ ਤੇ ਪਾਣੀ,
ਭੋਜਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਖਾਂਦੇ ।
ਰਿਸ ਰਿਸ ਕੇ ਇਹ ਜ਼ਹਿਰ ਸਰੀਰ 'ਚ,
ਨੁਕਸ ਅਜਿਹਾ ਪਾਂਦੇ ।
ਹਾਰਮੇਨ ਤੇ ਜਣਨ-ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ,
ਵਿੱਚ ਉਕਸਾਉਣ ਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ।
ਆਉ ਰਲ ਮਿਲ ਕਾਬੂ ਕਰੀਏ,
ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਛਾਤੀ ਕੈਂਸਰ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ,
ਐਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋ ਜਾਵੇ ।
ਅਪਣੀ ਕੁੱਥਾਂ ਜੰਮੇ ਬਾਲ ਨੂੰ,
ਨਾ ਜੋ ਆਪਣਾ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਵੇ ।

ਮਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਬੱਚੇ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ,
ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਹਰ ਨਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਆਉ ਰਲ ਮਿਲ ਕਾਬੂ ਕਰੀਏ,
ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਰੰਗੀਨ ਟੀ.ਵੀ. ਜੋ ਘਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ,
ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਪਏ ਚੱਲਦੇ ।
ਐਕਸ ਕਿਰਨਾਂ, ਕੈਂਸਰ ਖ਼ਤਰਾ,
ਰਹਿਣ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਘੱਲਦੇ ।
ਛੇ ਛੁੱਟ ਟੀ.ਵੀ. ਦੂਰ ਰੱਖ ਕੇ,
ਵੇਖੋ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਆਉ ਰਲ ਮਿਲ ਕਾਬੂ ਕਰੀਏ,
ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਕੀਟ-ਨਾਸ਼ਕਾਂ ਬਾਝੇਂ ਸਰਜੇ,
ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ।
ਜੇਕਰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਪੈ ਜਾਏ,
ਵੇਖੋ ਹਵਾ ਰੁਖ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ?
ਕੀਟ-ਨਾਸ਼ਕਾਂ ਸੰਭਲ ਕੇ ਵਰਤੋਂ,
ਭੁੱਲਿਓ ਨਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨੂੰ !
ਆਉ ਰਲ ਮਿਲ ਕਾਬੂ ਕਰੀਏ,
ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਅਗਰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਭੋਜਨ ਦੇ ਵਿੱਚ,
ਫਲ ਸਬਜ਼ੀ ਵੀ ਖਾਵਾਂਗੇ ।
ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ,
ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਵਾਂਗੇ ।
ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਛੱਡ ਕੇ 'ਜ਼ਸਿਆ',
ਖਾਈਏ ਸ਼ਾਕਾਹਾਰੀ ਨੂੰ ।
ਫਿਰ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ
ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨੂੰ

-ਜੈ ਸਿੰਘ 'ਜੱਸਾ'
ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ,
(ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ) ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
M: 97814-01142, 99150-38294

ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਰਜ

ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਸਮਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦੁਰਕਾਰੇ/ਤ੍ਰਿਸਕਾਰੇ, ਅਪੰਗ, ਲੂਲ੍ਹੇ-ਲੰਗੜੇ ਅਪਾਹਿਜਾਂ, ਅਨਾਥਾਂ ਅਤੇ ਲਾਵਾਰਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨੀਂਹ ਮਹਾਨ ਕਰਮਯੋਗੀ ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸੰਨ 1947 ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਭਗਤ ਜੀ ਕੋਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਸਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾਦਾਰ ਸੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਜਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਸੀ। ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪੰਧੰਡੇ—ਲੋਕ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਗਏ ਕਾਰਵਾਂ ਬਣਦਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਡਾ: ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਅਣਥੱਕ ਮਿਹਨਤ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਨਾ-ਕੇਵਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਲਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕ ਗੋਰਵਪੂਰਣ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਇਕ ਨਜ਼ਰ ...

ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ :- 1764 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਘਰ।

ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ :- *ਦਵਾਈਆਂ, *ਮੈਡੀਕਲ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, *ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਥਿਏਟਰ, *ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਕੇਂਦਰ, *ਐਂਬੂਲੈਂਸ, *ਮਸਨੂਈ ਅੰਗ ਕੇਂਦਰ, *ਫਿਜ਼ਿਓਥਰੈਪੀ ਸੈਂਟਰ, *ਡੈਂਟਲ ਕਲੀਨਿਕ, *ਅਲਟਰਾ-ਸਾਊਂਡ ਸੈਂਟਰ, *ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਕਲੀਨਿਕ, *ਮੰਦ-ਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦੀ-ਕੇਂਦਰ, *ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਮੁੱਢਲਾ ਕੰਨ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁਰਨਵਾਸ ਕੇਂਦਰ, *ਕੰਨਾਂ ਦੇ Cochlear Implant ਵਾਸਤੇ ਸਪੈਸ਼ਨ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਥਿਏਟਰ *ਆਪਣਾ ਘਰ, * ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ।

ਜਾਗਰੂਕਤਾ :- * ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ, * ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ, * ਕਿਤਾਬਚੇ ਅਤੇ ਇਸਤਿਹਾਰ, * ਸੈਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ।

ਵਾਤਾਵਰਨ :- *ਨਰਸਰੀ, *ਪਾਣੀ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਲਾਂਟ, *ਦਰੱਖਤ ਲਗਾਉਣਾ, *ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਤੀ, *ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਮੁਹਿਮਾਂ।

ਮੁੜਤ ਵਿਦਿਆਕ ਸਹੂਲਤਾਂ:

ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਆਦਰਸ਼ ਸੀਨੀ. ਸੈਕੰਡ: ਸਕੂਲ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਆਦਰਸ਼ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਬੁੱਟਰ ਕਲਾਂ ਕਾਦੀਆਂ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ।

ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸਕੂਲ ਫਾਰ ਡੈਂਡ, ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸਕੂਲ ਫਾਰ ਡੈਂਡ, ਕਟੋਰਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ।

ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸਕੂਲ ਆਫ ਸਪੈਸ਼ਨ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸਕੂਲ ਆਫ ਸਪੈਸ਼ਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ, (ਪਲਸੋਰਾ) ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਕਿੱਤਾ ਸਿਖਲਾਈ ਕੇਂਦਰ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

ਨਿਵਾਸ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲ :

ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ 7 ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਬ੍ਰਾਂਚਾਂ ਵਿੱਚ *1764 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੁਚੱਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ।

31 ਦਸੰਬਰ 2016 ਤਕ ਸਮੂਹ ਬ੍ਰਾਂਚਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰੋਗੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ			
ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗੀ	-396	ਏਡਜ਼ ਵਾਲੇ	-18
ਅਧਰੰਗ/ ਪੋਲੀਏ ਵਾਲੇ	-159	ਮਿਰਗੀ ਵਾਲੇ	-208
ਮੰਦ-ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ	-378	ਕੈਂਸਰ ਵਾਲੇ	-01
ਗੂੰਗੇ ਬੋਲੇ	-157	ਸ਼ੁਗਰ ਵਾਲੇ	-80
ਬਜ਼ੁਰਗ	-146	ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ	-100
ਜਖਮਾਂ ਵਾਲੇ	-34	ਛੱਡੇ ਗਏ ਬੱਚੇ	-07
ਟੀ.ਬੀ. ਵਾਲੇ	-17	ਠੀਕ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਰੋਗੀ	-22
ਨੇਤਰਹੀਣ	-41	ਕੁੱਲ ਜੋੜ	*1764

*ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਉਪਰੰਤ ਠੀਕ ਹੋਏ ਮਰੀਜ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬ੍ਰਾਂਚਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ :	ਰੋਗੀ
1. ਮੁੱਖ ਬ੍ਰਾਂਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਬੱਚਾ ਵਾਰਡ, ਮਾਤਾ ਮਹਿਤਾਬ ਕੌਰ ਵਾਰਡ, ਭਾਈ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਵਾਰਡ)	374
2. ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ	854
3. ਪੰਡੋਰੀ ਵੜੈਚ ਬ੍ਰਾਂਚ	82
4. ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਬ੍ਰਾਂਚ	93
5. ਜਲੰਧਰ ਬ੍ਰਾਂਚ	39
6. ਸੰਗਰੂਰ ਬ੍ਰਾਂਚ	228
7. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਪਲਸੋਰਾ) ਬ੍ਰਾਂਚ	94
ਕੁੱਲ ਮਰੀਜ਼	1764

ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ :

(ਉ) ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਅਤੇ ਲੈਬਾਰਟਰੀ : ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਅਤੇ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਖਰਚ 90 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ।

(ਅ) ਸਹਾਇਕ ਸਟਾਫ਼ : ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗੀਆਂ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਟੈਕਨੀਕਲ ਸਟਾਫ਼ ਜਿਵੇਂ ਨਰਸਾਂ, ਫਾਰਮਾਸਿਸਟ, ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਟੈਕਨੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਇ) ਖੂਨ-ਦਾਨ ਕੈਂਪ : ਦੁਰਘਟਨਾ-ਗ੍ਰਸਤ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਖੂਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ ਬਰਸੀ 'ਤੇ ਖੂਨ-ਦਾਨ ਕੈਂਪ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨ 2016 ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ ਬਰਸੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਖੂਨ-ਦਾਨ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ 195 ਯੂਨਿਟ ਖੂਨ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ।

(ਸ) ਐਂਬੂਲੈਂਸ:- ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਡਾਕਟਰੀ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਐਂਬੂਲੈਂਸ, ਸੜਕ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਐਂਬੂਲੈਂਸਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਹ) ਬਣਾਵਟੀ ਅੰਗ ਕੇਂਦਰ : ਲੋੜਵੰਦ ਅੰਗਹੀਣਾਂ ਲਈ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਖੇ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਇਕ ਬਣਾਵਟੀ ਅੰਗ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅੰਗਹੀਣਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਵਟੀ ਅੰਗ ਮੁਫਤ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੰਬਰ 2003 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਕ 8137 ਲੋੜਵੰਦ ਲਾਭ ਉਠਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

(ਕ) ਓਪ੍ਰੋਸ਼ਨ ਬਿਏਟਰ: ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਓਪ੍ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਖੇ ਅਤਿ ਆਧੁਨਿਕ ਓਪ੍ਰੋਸ਼ਨ ਬਿਏਟਰ ਦੀ ਸੁਵਿਧਾ ਹੈ।

(ਖ) ਫਿਜ਼ਿਓਥਰੈਪੀ: ਸੰਨ 2005 ਤੋਂ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਫਿਜ਼ਿਓਥਰੈਪੀ ਸੈਂਟਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਲੋੜਵੰਦ ਮੁਫਤ ਛਾਇਦਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤਕਰੀਬਨ 80 ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਗ) ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਸੈਂਟਰ :- ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਸੁਵਿਧਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

(ਘ) ਮੁੱਢਲਾ ਕੰਨ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਕੇਂਦਰ:- ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ Bera Test (ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦਾ ਟੈਸਟ) ਮੁਫਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਾਤਾਵਰਨ :

(ਉ) ਰੁੱਖ ਲਾਉਣੇ: ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਸੰਬੰਧੀ ਬੜੇ ਚਿੰਤਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ 'ਮਾਰੂਖਲ ਬਣਨ' ਤੇ 'ਭੂ-ਖੋਰ' ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਵੀ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ ਬਰਸੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਰੁੱਖ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੁੱਖ ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ, ਸਮਸ਼ਾਨ-ਘਾਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਅਪਣੀ ਨਰਸਰੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਲਗਪਗ 60 ਹਜ਼ਾਰ ਬੂਟੇ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੁਫਤ ਵਿੱਦਿਆਕ ਸਹੂਲਤਾਂ :

(ਉ) ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਆਦਰਸ਼ ਸੀਨੀ: ਸੈਕੰ: ਸਕੂਲ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ: ਇਸ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਝੁੱਗੀ ਝੱਪੜੀ ਵਾਲੇ 728 ਵਿੱਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਿੱਦਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਇਹ ਖਾਸ ਉਪਰਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀਣੇ ਨਾ ਸਮਝਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਸਕਣ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਵਰਦੀਆਂ ਮੁਫਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 92 ਬੱਚੇ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਲੇ ਹਨ।

(ਅ) ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਆਦਰਸ਼ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਬੁੱਟਰ ਕਲਾਂ (ਕਾਦੀਆਂ):

ਇਹ ਸਕੂਲ ਵੀ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗਪਗ 452 ਬੱਚੇ ਵਿੱਦਿਆ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਇ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ : - ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਦੇ 217 ਮੰਦ-ਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿਖੇ 'ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸਕੂਲ ਆਫ ਸਪੈਸਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ' ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਸ) ਗੁੰਗੇ ਬੋਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ : ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਗੁੰਗੇ-ਬੋਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਕੂਲ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਮਈ 2005 ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ 152 ਬੱਚੇ ਨਵੀਨ ਉਪਕਰਣਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਹ) ਕਿੱਤਾਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ:- ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੱਤਾਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, (ਜਿਵੇਂ ਸਿਲਾਈ, ਕਢਾਈ, ਮੌਮਬੱਤੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖਲਾਈ ਦੇ ਕੰਮ) ਟਰੋੰਡ ਕਿੱਤਾਕਾਰੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਵਿੱਦਿਆ ਲਈ ਯੋਗ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

(ਕ) ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਕਿੱਤਾ ਸਿੱਖਲਾਈ ਕੇਂਦਰ : ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਲਾਈ ਕਢਾਈ ਦਾ 6 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਵਿਧਾ ਸਿਰਫ ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਲਗਦੇ ਇਲਕਿਆਂ ਦੇ ਗਰੀਬ ਵਰਗ ਦੇ ਬੱਚੇ/ ਬੱਚੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(ਖ) ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਿੱਖਿਆ: ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਨੂੰ

ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਾਣੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੋਸਟਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ : ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਲਗਪਗ 176 ਲੜਕੇ-ਲੜਕੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਹੋਸਟਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਦੀ ਸੰਗਰੂਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਹੋਸਟਲ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ 7 ਲੜਕੀਆਂ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿੱਦਿਆਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਵਿਆਹ: ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਵਿਚ ਪਲੀਆਂ ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਛੁੱਕਵੇਂ ਯੋਗ ਵਰ ਲੱਭ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਸ਼ੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਕ 40 ਲੜਕੀਆਂ ਤੇ 4 ਲੜਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਸਮਾਜ-ਕਲਿਆਣ ਸੰਬੰਧੀ ਕੰਮ : ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵੱਲ ਵੀ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਉ) ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ: ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਾਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਦਾ ਖਾਸ ਯੋਗਦਾਨ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ 'ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ' ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਮਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ, ਸਦਾਚਾਰਕ ਤੇ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਛਾਪ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਫਤ ਵੰਡਾਈ ਰਾਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਪਬਲੀਸਿਟੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਨਾ ਖਰਚ 1 ਕਰੋੜ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ।

(ਅ) ਪੀੜਿੜ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ:- ਕੁਦਰਤੀ ਆਫਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੜ੍ਹ, ਭੁਚਾਲ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪੀੜਿੜਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇਣ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਨ 2008 ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ ਤੋਂ ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਲੰਧਰ ਤੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੀੜਿੜ 800 ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਸ਼ਨ, ਘਰੇਲੂ ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਕੰਬਲ ਮੁਫਤ ਵੰਡੇ ਗਏ। 2010 ਵਿੱਚ, ਲਦਾਖ ਵਿੱਚ ਹੜ੍ਹ ਨਾਲ ਪੀੜਿੜ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਡਾ: ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ 2 ਟਰੱਕ ਰਸਦ, ਕੱਪੜੇ, ਰਜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕੰਬਲ, ਗਰਮ

ਕੱਪੜੇ ਆਦਿ ਸਮਾਨ ਭੇਜੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ।
(੯) ਲਾਵਾਰਸ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਸਕਾਰ: ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਵੱਲੋਂ ਲਾਵਾਰਸ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

(੧੦) ਬਿਰਧਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ: ਸੰਗਰੂਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਕ ਬਿਰਧਾਂ-ਘਰ ਮਾਰਚ 2002 ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਬਿਰਧਾਂ ਘਰ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਖੇ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 92 ਬਿਰਧਾਂ ਦੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

(੧੧) ਅਜਾਇਬ-ਘਰ ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮਾਂ: ਬਿਖਮ ਮਾਰਗ ਦੇ ਪਾਂਧੀ ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ ਜੀਵਨ ਘਾਲਣਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਜਾਇਬ-ਘਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

(੧੧) 'ਇਕ ਮਿਸਾਲ', 'Pingalwara Presentation'

(੧੨) 'ਇਹ ਜਨਮ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇਖੇ' ।

(੧੩) Pingalwara Home for Homeless

(੧੪) ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਮਰੀਕੀ ਮੀਡੀਆ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਗੁਰਮੀਤ ਸੋਢੀ ਦੀ ਫਿਲਮ— 'Pingalwara — A selfless Home'

(੧੫) ਸ੍ਰੀ: ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਕਲਸੀ' ਤੇ ਸ੍ਰੀ.ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ 'ਹੰਸਪਾਲ' ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਮਤ ਫਿਲਮ — 'A Selfless Life'

(੧੬) Pingalwara — Educational Endeavours

(੧੭) Natural Farming

(੧੮) ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ

(੧੯) ਰੁੱਖ

(੨੦) ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਫਿਲਮ 'ਇਹ ਜਨਮ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇਖੇ' 30 ਜਨਵਰੀ, 2015 ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ । ਇਸ ਫਿਲਮ ਰਾਹੀਂ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀਤੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਬਾਰੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ।

ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗਾਇਨ ਕੀਤੀ 'ਗੁਰਬਾਣੀ

'ਕੀਰਤਨ' ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਦੀ ਡੀ.ਵੀ.ਡੀ ਡਾ. ਓਮ ਗੌਰੀ ਦੱਤ ਸ਼ਰਮਾ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਲੰਧਰ ਦੂਰ-ਦਰਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਮਿਤੀ 9-7-2016 ਨੂੰ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸਮਾਰਕ :— ਪੂਜਨੀਕ ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਪਿੰਡ ਰਾਜੇਵਾਲ ਰੋਹੋਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ 'ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸਮਾਰਕ' ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ । ਇਹ ਸਮਾਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਨਮ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਜੋ ਕਿ 4 ਜੂਨ, 2004 ਨੂੰ ਮਨਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ ।

ਗਊਸ਼ਾਲਾ : ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਨਵੀਂ ਗਊਸ਼ਾਲਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਵਿੱਚ 120 ਦੁਧਾਰੂ ਪਸੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਸੇਵਾ-ਸੰਭਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ । ਗਊਆਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਉਸਾਰੀ ਅਧੀਨ ਯੋਜਨਾਵਾਂ : ਸਾਲ 2013 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਨਾਂਵਾਲਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ (ਮੰਦ-ਬੁੱਧੀ) ਸਪੈਸ਼ਲ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਕੂਲ ਨਿਰਮਾਣ-ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਪਿੰਗਲਵਾੜੇ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਖਰਚ ਸਾਡੇ ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੋਧ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(I) ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਆਫ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 130 ਆਫ 1956-57 ਅਤੇ ਸੋਧ ਨੰਬਰ A-28/4540 ਮਿਤੀ 07-07-1998 ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ।

(II) ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 80-G ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ-II ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੱਤਰ ਸੰਖਿਆ ਨੰਬਰ CIT-II/ASR/ITO(Tech.) 2011-12/4730 ਮਿਤੀ 11/12 January, 2012. ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ।

ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਸੰਸਥਾ ਦਾ PAN ਨੰਬਰ AAATA2237R ਹੈ।

ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਦੇ FCRA (Foreign Contribution Regulation Act.) ਨੰਬਰ 115210002 ਹੈ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਡਾ: ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਮੁੱਖ ਸੇਵਿਕਾ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀ (ਰਜਿ:), ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

Details of Banks For Sending Donation Through Online Cheque/Draft, Cheque & Bank Drafts may be sent in favour of :
All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar. PAN No. AAATA2237R

S. No.	Name of Account	A/C No.	Name of the Bank	Inland Remittance	IFS Code for Foreign Inland Remittance	Swift Code for Foreign Inland Remittance
1. FOR FOREIGN CONTRIBUTORS	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	01562010002890	Oriental Bank of Commerce Sharifpura Amritsar	ORBC 0100156	ORBCINBBASR	
2. INLAND ACCOUNT No.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	01562010003720	Oriental Bank of Commerce Sharifpura Amritsar	ORBC 0100156	
3.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	10978255668	State Bank of India Town Hall, Amritsar	SBIN0000609	SBINHBB274	
4.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	630510100026147	Bank of India City Centre, Amritsar	BKID0006305	BKIDINBBASR	
5.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	0018002100097336	Punjab National Bank Hall Bazaar, Amritsar	PUNB0001800	PUNBINBBAHB	
6.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	006601012522	ICICI Bank Ltd., Lawrence Road, Amritsar.	ICIC0000066	ICICINBBFEX	
7.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	01151000246510	HDFC Bank Ltd., Mall Road, ASR	HDFC0000115	HDFCINBB	
8.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	00011000096048	Punjab & Sind Bank Hall Bazaar, Amritsar	PSIB000A001	PSIBINBB017	
9.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	6835010100009799	Axis Bank Ltd. City Centre Amritsar.	UTIB0000685	AXISINBB179	
10.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	13131000082013	HDFC Bank Ltd. Ghanta Ghar, Golden Temple, ASR	HDFC0001313	HDFCINBB	
11.	All India Pingalwara Charitable Society (Regd.), Amritsar.	01010100015572	Bank of Baroda, Town Hall, Amritsar	BARBOAMRITS	BARBINBBAMR	

ਦਾਨੀ ਸੱਜਣਾਂ ਲਈ ਭਗਤ ਜੀ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ

“ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉੱਠ ਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ, ਗੁਰਸਿੰਘੀ ਦੇ ਨਿੱਤਨੇਮ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾ ਕੇ ‘ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ’ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਦਾ ਬਲ ਬਖਸ਼ੇ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੋਲਕ ਦਾ ਦਸਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਸਵੰਧ ਕੱਢਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਵੇ । ਸਾਂਸ-ਸਾਂਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਵੇ । ”

—ਭਗਤ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਸੰਸਥਾਪਕ ਪਿੰਗਲਵਾੜਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ